

Arrest

nr. 330 107 van 16 juli 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 3 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 28 maart 2022.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker een eerste maal op 7 april 2023. Verzoeker werd daarbij bijgestaan door een tolk Amharinya-Engels en zijn advocaat was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

1.3. Op 5 september 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. De Raad vernietigde deze beslissing in zijn arrest nr. X van 16 april 2024.

1.5. Op 14 november 2024 werd verzoeker een tweede maal gehoord door het CGVS. Verzoeker werd bijgestaan door een tolk Amhaars en zijn advocaat was aanwezig.

1.6. Op 29 november 2024 nam de commissaris-generaal de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Humera (Western Tigray/Welkayit). U bezit de Ethiopische nationaliteit. U verklaart dat uw vader tot de etnische groep Tigray behoort en uw moeder tot de etnische groep Amhara. U bent moslim. U spreekt Amhaars.

Toen u 2 jaar oud was, verhuisde uw familie van Humera naar Gondar (Amhara regio), waar u naar school ging tot en met de 12de graad. U was een houtbewerker en had uw eigen meubelzaak, waar u 8 werknemers had. U werkte in uw vrije tijd als kleermaker voor de zaak van uw vader. Op een dag in november 2020, na het uitbreken van de oorlog in Tigray, was u aan het werk in uw meubelzaak. U kreeg telefoon van uw tante langs moederskant, die u zei dat het huis van uw familie was afgebrand. Ze vertelde u dat uw moeder was overleden in de brand en dat uw broer Y. was doodgeschoten. Uw tante zei dat u snel uit Gondar moest vluchten. U keerde niet meer terug naar huis, u verbleef één nacht in een hotel en vluchtte de volgende dag naar uw nicht die woonde in Metema, aan de grens met Soedan. Na een verblijf van 2 dagen te Metema ontvluchtte u Ethiopië. U verbleef 2 maanden in Soedan, vervolgens 4 maanden in Libië. In juni 2021 arriveerde u in Italië, waar u 5 maanden verbleef. Vervolgens reisde u via Frankrijk verder naar België, waar u op 28 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. U vernam via uw tante aan moederskant dat uw broer S. omstreeks juni 2021 dood werd teruggevonden. U verklaart dat het huis van uw familie werd afgebrand en uw broer werd doodgeschoten omwille van uw etnische afkomst als Tigrayer. U verklaart dat bij een terugkeer naar Ethiopië, u hetzelfde lot te wachten staat. Het CGVS nam in het kader van uw verzoek om internationale bescherming volgende beslissing op 5 september 2023: weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 10 oktober 2023. De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS in arrestnummer 304917 op 16 april 2024. In de beslissing van de RvV wordt aangedrongen op een (nieuw) onderzoek in het licht van de veiligheidssituatie in de Amhara regio en de recente evoluties in deze regio rekening houdend met uw persoonlijke profiel (in de vorm van een nieuw persoonlijk onderhoud), en op relevante landeninformatie (ook wat betreft het Tigray conflict). In het kader van uw tweede persoonlijke onderhoud voor het CGVS legt u twee kopieën voor van identiteitskaarten van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u in eerste instantie géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Een (nieuw) persoonlijk onderhoud na de vernietiging van een eerste beslissing van het CGVS door de RvV werd twee maal geannuleerd omdat u niet aanwezig kon zijn omwille van medische redenen ten gevolge van een ongeval. Bij aanvang van het nieuwe persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u fysiek in staat bent om het interview af te leggen en op de gestelde vragen te antwoorden — dat u enkel nog last heeft van uw onderrug — maar dat u zal aangeven indien u nood heeft aan (extra) pauzes (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO2, dd. 14 november 2024, p. 2-3).

Bijgevolg werden er u specifieke steunmaatregelen verleend, en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart ten eerste te vrezen voor vervolging omwille van het feit dat u tot de etnische groep Tigray behoort (via uw vader). Het Commissariaat-generaal kan echter niet aannemen dat u door de Ethiopische autoriteiten of maatschappij als lid van de etnische groep Tigray wordt beschouwd. U toont namelijk, buiten de beweerde afkomst van uw vader, geen enkele link aan met de taal, cultuur of samenleving van de regio Tigray. Ten eerste stelt het Commissariaat-generaal vast dat de door u neergelegde documenten in het kader van uw eerste onderhoud voor het CGVS deels tegenstrijdig zijn met uw verklaringen dat u in Humera geboren bent. U legt immers twee persoonlijke identiteitskaarten neer die een andere geboorteplaats vermelden, beiden in de Zone Gondar (Regio Amhara). De eerste identiteitskaart, met als afgiftedatum 20.11.2009 (Ethiopische kalender), vermeldt het dorp Arebaya als geboorteplaats (zie administratief dossier, identiteitskaart + vertaling tolk), een plek die volgens uw verklaringen in de Zone Gondar gelegen is. De tweede identiteitskaart, met als afgiftedatum 20.04.2011 (Ethiopische kalender), vermeldt simpelweg Gondar als geboorteplaats (zie opmerking tolk, CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, NPO1 7.04.2023, p.13). Er is dus in de documenten die u voorlegt geen enkel administratief spoor dat aantoon dat u daadwerkelijk in Humera bent geboren. Uw verklaring hiervoor is dat er “op de identiteitskaart gewoon de plaats waar je woont wordt geschreven” (NPO1, p.13). Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat dit erg onlogisch is, omdat er op de kaart ook ruimte is om verblijfplaats te vermelden, stelt u dat het “gemakkelijker was om gewoon te zeggen dat u in Gondar bent geboren”. Dit zijn echter boude stellingen die weinig

overtuigend overkomen. In elk geval stelt het Commissariaat-generaal vast dat er geen enkele manier is waarop de Ethiopische autoriteiten op basis van uw officiële documenten zouden kunnen vaststellen dat u uit Humera of Tigray afkomstig bent. Ook voor het Commissariaat-generaal is het onmogelijk om deze vaststelling te doen.

Het Commissariaat-generaal kan verder niet zomaar aannemen dat u in de Ethiopische samenleving of door de autoriteiten als Tigrayer zal worden gezien, louter omdat u dat claimt te zijn. Het behoren tot een bepaalde etnische groep gaat immers ook samen met het beoefenen van de culturele praktijken van deze groep, zoals taal, kledij, manier van interactie. U kan tijdens het eerste interview ten overstaan van het Commissariaat-generaal echter geen enkele redelijke band aantonen die uw behoren tot de groep van de Tigray aantoont. Zo bent u eerst en vooral de taal Tigrinya niet machtig, en is het Amhaars de taal waarin u bent opgegroeid. Verder hebt u geen enkele informatie over de achtergrond van uw vader: u weet niet waar zijn geboortedorp is in Tigray en u weet niets over zijn familieleden of over zijn ouders (uw grootouders) (NPO1, p.5).

U weet enkel dat uw vader een broer genaamd T. heeft, die een zoon genaamd H. heeft. U weet niet hoe de vrouw en de andere kinderen van T. heten (NPO1, p.6). U hebt bijna geen contact gehad met de familie van uw vader. U hebt als kind slechts één keer Humera bezocht en dit voor één dag (NPO1, p. 5). U hebt nadien nooit meer Tigray of uw familie bezocht of daar stappen toe gezet. Dit is des te opmerkelijker omdat u voor uw werk als meubelmaker naar verschillende plekken in Ethiopië reisde (Bahir Dar, Addis Abeba, ...), en dus duidelijk over kansen en mobiliteit beschikte. Het Commissariaat-generaal stelt dus vast dat u, vanuit uw directe leefwereld en familiegeschiedenis, geen enkel element kan aanreiken dat aantoont dat u via vaderskant van Tigray-afkomst bent. Het Commissariaat-generaal merkt daarbij ook nog op dat de beweerde herkomst van uw vader louter uit boude stellingen bestaat, waar u verder geen begin van bewijs voor aandraagt. U hebt geen enkele reële band met de regio of etnie Tigray in het dagelijkse leven, noch spreekt u de taal Tigrinya, noch blijkt uw herkomst uit Humera uit uw voorgelegde identiteitskaarten. Het Commissariaat-generaal stelt dan ook vast dat er geen objectieve elementen bestaan waaruit kan blijken dat u door de Ethiopische autoriteiten of maatschappij zou worden geïdentificeerd als zijnde Tigrayer, en op basis daarvan vervolging dient te vrezan. In het kader van uw tweede persoonlijke onderhoud voor het CGVS antwoordt u dat uw vader momenteel in Adwa zou verblijven, waar hij naartoe zou zijn gevlucht na de uitbraak van het Tigray conflict, en weet u plots te vertellen dat hij oorspronkelijk afkomstig is uit Adwa, een stad gelegen in het noorden van de Tigray regio. Gevraagd wat er dan met hem gebeurd is sinds de uitbraak van het Tigray conflict, antwoordt u dat u het niet weet, dat jullie nog niet hebben kunnen praten over wat er gebeurd is (zie NPO2, p.3) — ook al zouden jullie opnieuw contact hebben sinds 10 of 11 maanden. In het kader van uw tweede persoonlijke onderhoud geeft u dus aan dat uw vader afkomstig zou zijn van Adwa, terwijl u hier nog niet op de hoogte van was ten tijde van uw eerste persoonlijke onderhoud. Ook in het kader van uw tweede onderhoud geeft u aan niet te weten waarom u vader, en ook uw moeder, op een bepaald moment naar Humera zouden zijn verhuisd, waar u geboren zou zijn (zie NPO2, p.4) — en u weet evenmin waarom uw ouders op een bepaald moment naar Gondar zouden zijn verhuisd — toen u twee jaar oud was (zie NPO2, p.4). U geeft ook in het kader van uw tweede persoonlijke onderhoud aan dat u in het Amhaars met uw vader praat, ondanks zijn beweerde Tigray herkomst, aangezien u de Tigrinya taal niet beheerst. Ook in het kader van uw tweede persoonlijke onderhoud voor het CGVS weet u bijgevolg niet te overtuigen wat uw beweerde Tigray herkomst betreft — via uw vader.

U kan in feite zo goed als niet vertellen over de Tigray roots van uw vader, behalve dat hij van Adwa afkomstig zou zijn, iets wat u niet wist ten tijde van uw eerste persoonlijk onderhoud, en kan op geen enkele wijze aantonen dat u opnieuw met hem in contact zou zijn gekomen, noch dat hij op heden in Adwa zou verblijven. U legt in het kader van uw tweede persoonlijke onderhoud weliswaar kopieën voor van twee identiteitskaarten van uw vader, maar hier kunnen volgende bedenkingen gemaakt bij worden. Zo gaat het slechts om kopieën, die om evidente redenen slechts een beperkte bewijswaarde hebben, kan u niet aantonen dat de persoon zoals geïdentificeerd op het document werkelijk uw vader zou zijn, en kunnen enkele vragen gesteld worden met de informatie zoals vermeld op de door u neergelegde documenten. Zo gaat het om relatief recente identiteitsdocumenten — zo werd één document uitgegeven op 06/03/2016 — een tijdstip waarop uw vader al vele jaren in Gondar, in de Amhara regio, woonde. Het is dan ook bijzonder vreemd te noemen dat dit document uitgevaardigd werd door de lokale autoriteiten in de Tigray regio, in een 'woreda' in Adwa, en opgesteld werd in het Tigrinya, terwijl uw vader al jarenlang in Gondar woonde, en dus niet meer in de Tigray regio. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, antwoordt u dat hij van daar afkomstig is en dat hij het daarom daar verkregen heeft (zie NPO2, p.11). Het is echter vreemd dat een lokale administratie uit de Tigray regio, een identiteitsdocument zou uitvaardigen aan een persoon die al jarenlang niet meer woont in deze lokale administratie. 'Kebelle' identiteitsdocumenten worden immers uitgegeven door de lokale administratie of 'kebele' waar de persoon zijn of haar verblijfsadres heeft (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). U geeft overigens zelf aan tijdens het tweede persoonlijke onderhoud dat op het door u neergelegde identiteitsdocument van uw vader een adres in Adwa vermeld staat als verblijfsadres — wat in tegenstrijd is met uw beweringen dat uw vader al jarenlang in Gondar woonde en werkte (zie NPO2, p.11). De door u neergelegde (identiteits)documenten van uw vader slagen er bijgevolg hoegenaamd niet in uw beweerde Tigray roots aan te tonen — of voorgaande pertinente vaststellingen betreffende uw beweerde Tigray herkomst om te buigen.

Deze vaststelling wordt verder bevestigd door uw verklaringen met betrekking tot de door u geleden vervolgingsfeiten. U verklaart immers in eerste instantie dat u tot aan de brand van uw huis geen enkel probleem heeft gehad met overheid of burgers. Tijdens het eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS werd u verschillende keren (tot viermaal toe (NPO1, p.14)) expliciet gevraagd om te vertellen over alle problemen die u in Ethiopië ondervonden hebt. U maakt daarbij enkel melding van het feit dat uw huis in brand is gestoken en uw broer is doodgeschoten. U maakt geen enkele melding van enige andere problemen met overheid of medeburgers. Wanneer u wordt gevraagd of u nog andere problemen heeft gekend in Ethiopië, antwoordt u van niet (NPO1, p.14). Wanneer u vervolgens expliciet wordt gevraagd of het klopt dat u geen enkel ander probleem had met autoriteiten of burgers, antwoordt u bevestigend (NPO1, p.14). Deze vraag wordt verder in het onderhoud herhaald en opnieuw door u bevestigd (NPO1, p.17). Ook ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hebt u verklaard geen enkele problemen te hebben gehad met autoriteiten of burgers, buiten de beweerde brand van uw huis (zie DVZ, Verklaring CGVS). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, was er in de periode vóór het uitbreken van de oorlog in Tigray reeds sprake van een extreem gespannen situatie, in het bijzonder tussen de Amhara's en de Tigrayers (COI Focus "ETHIOPIE. Spanningen in en rond Tigray" van 16 november 2020 (toegevoegd aan het administratieve dossier). De landeninformatie maakt melding van sterke anti-Tigray-sentimenten die omstreeks 2018 reeds ontaardden in geweld en aanvallen op huizen en bedrijven van etnische Tigray in de regio's Amhara en Oromia. Sinds 2014 verlieten tienduizenden etnische Tigray de regio Amhara om hieraan te ontluchten. Deze spanningen leefden in het bijzonder ook in de regio Gondar, gezien de nabijheid van de betwiste regio Welkayit/Western Tigray. Het feit dat u geen enkele melding maakt van ook maar enige problemen met autoriteiten of medeburgers in deze periode, ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Tigray en het feit dat u als Tigrayer beschouwd zou worden. Ook in hoofde van uw vader maakt u in de periode in aanloop naar de Tigray-oorlog geen melding van enige problemen, buiten het feit dat hij veel belasting moest betalen (NPO1, p.15). Dit is in sterk contrast met de landeninformatie die melding maakt van zeer sterke anti-Tigray-sentimenten vanwege de Amhara bevolking. Het is niet aannemelijk dat deze ontwikkelingen geen impact hadden op uw onmiddellijke leefomgeving, indien u daadwerkelijk door de maatschappij als Tigrayer werd beschouwd. Wanneer er wordt doorgevraagd naar de periode vóór de uitbraak van de Tigray-oorlog, stelt u zelfs dat de burgers "rustig konden leven" na de aanstelling van Abiy Ahmed als premier (NPO1, p.17). Wanneer u wordt gevraagd hoe u de jaren in aanloop naar het conflict hebt beleefd, stelt u dat u als een gewone burger kon leven en dat politiek u niet interesseerde. Wanneer u wordt gevraagd welke impact uw Tigray-afkomst in deze jaren had op uw leven in Gondar, verklaart u dat u gewoon bezig was met uw werk, dat u daar mensen ontmoette en dat u niet veel problemen had (NPO1, p.17). Dit staat opnieuw in schril contrast met de beschikbare landeninformatie met betrekking tot de anti-Tigray-sentimenten bij de Amhara-bevolking in de aanloop naar het conflict in Tigray. U werd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de vaststelling dat u geen band met de regio Tigray kon aantonen, en met het feit dat het zeer ongeloofwaardig is dat u, indien u daadwerkelijk als Tigray wordt beschouwd, voor de oorlog geen enkel probleem hebt gekend met autoriteiten of burgers te Gondar. (NPO1, p.18). Daarop verklaart u dat u nooit fysiek bent aangevallen omwille van uw origine, maar dat u wel vijandigheden en beledigingen te verduren kreeg. U herhaalt dit ook tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud voor het CGVS (zie NPO2, p.7). Wanneer u wordt gevraagd om concreet te vertellen wat er gebeurde, slaagt u er niet in om doorleefde, concrete verklaringen te geven. U wordt verschillende malen aangemaand om gedetailleerde en concrete gebeurtenissen te vertellen, maar u kan enkel stellen dat er soms door klanten werd gezegd dat u "Tsila" was en "dat het jullie tijd was" (NPO1, p.19). U weet niet wie de mensen waren die u beledigden (nota bene klanten in uw eigen zaak), u weet niet hoe zij wisten dat u Tigrayer was — terwijl u over deze mensen geen enkele informatie weet.

U kan geen enkele doorleefde of gedetailleerde verklaring geven over feiten van discriminatie en beledigingen. U stelt enkel dat u "daar niet op reageerde" en dat u "er geen aandacht aan gaf", hetgeen moeilijk te begrijpen is binnen de voornoemde politieke en maatschappelijke context van etnische spanningen. Het Commissariaat-generaal stelt vast dat uw verklaringen over talloze feiten van beledigingen en discriminatie, die u na confrontatie aanhaalt, tegenstrijdig zijn met uw eerdere verklaringen, waarin u zegt dat u niet veel problemen had en als een normaal burger kon leven. Het Commissariaat-generaal kan niet inzien waarom, als u daadwerkelijk feiten van beledigingen en discriminatie hebt meegemaakt op basis van uw afkomst, u hierover geen enkele doorleefde of gedetailleerde verklaringen kan afleggen. Voor iemand die verklaart altijd als een normaal burger geleefd te hebben in Gondar, en die zegt dat zijn afkomst nooit een invloed heeft gehad op zijn leven in de stad (NPO1, p.17), moeten dergelijke plotse feiten van discriminatie immers zeer impactvol zijn geweest, in die mate dat er van u verwacht mag worden dat u er concrete en gedetailleerde informatie over kan geven. De vaststelling dat u deze feiten op geen enkel moment in de procedure spontaan aanhaalt, en het feit dat u, ondanks herhaaldelijk aandringen, geen enkele concrete feiten van discriminatie kan beschrijven, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover totaal. U maakt tevens melding van beledigingen op Facebook, maar verklaart vervolgens persoonlijk geen enkele beledigingen te hebben ontvangen, en dat u het had over beledigingen naar de Tigray in het algemeen (NPO1, p.20). Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u ook na confrontatie geen enkele concrete elementen kan aanreiken die zouden aantonen dat u door de Ethiopische autoriteiten of

maatschappij als Tigray wordt beschouwd. Het Commissariaat-generaal kan dus geen gegronde vrees voor vervolging vaststellen op basis van uw beweerde afkomst als etnische Tigray.

Met betrekking tot de door u beweerde vervolgingsfeiten, namelijk de brand in het huis van uw familie en het doodschieten van uw broer, kan het Commissariaat-generaal evenmin een vrees voor vervolging vaststellen. Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u uiterst vage verklaringen aflegt in verband met de brand van uw huis, en geen enkele concrete informatie over deze gebeurtenis kan aanbrengen. U wordt tijdens het persoonlijk onderhoud nochtans verschillende keren gevraagd om alles te vertellen dat u weet over wat er gebeurd is (NPO1, p.16). U weet echter geen enkel elementair feit te vertellen over de beweerde vervolgingsfeiten. Zo weet u niet wat er precies gebeurd is en welke actoren precies het huis in brand zouden hebben gestoken (NPO1, p.15-16). U hebt enkel informatie uit tweede hand, van uw tante die u belde met de boodschap dat u snel het land moest verlaten. U hebt op geen enkele andere manier geprobeerd om informatie in te winnen. U stelt louter boudweg dat uw huis doelwit was omdat jullie een familie uit Tigray waren. Ook in verband met de dood van uw broer S. kan u geen enkel elementair feit geven over wat er precies gebeurd is (NPO1, p.9-10). U stelt dat u hierover geen informatie wilt inwinnen omdat u dit te pijnlijk vindt. De brand in het huis van uw familie en de dood van uw familieleden houden rechtstreeks verband met uw vrees bij terugkeer. U biedt op geen enkele manier een concreet zicht op de feiten die zouden hebben plaatsgevonden. Hierdoor heeft het Commissariaat-generaal geen enkel zicht op wat er precies is gebeurd. Met betrekking tot uw verklaring dat uw familie het doelwit was van deze geweldplegingen omwille van de herkomst uit Tigray, merkt het Commissariaat-generaal op dat er geen enkel objectief element is dat uw herkomst uit Tigray kan aantonen, zoals hierboven geargumenteed. Gezien de voorgaande elementen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er geen vrees voor vervolging is op basis van uw beweerde afkomst uit Tigray, noch omwille van de brand in het huis van uw familie te Gondar. Daardoor komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, 8 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De door u aangeleverde documenten, met name de twee identiteitskaarten van uzelf, werden in bovenstaande argumentatie besproken en kunnen de beoordeling niet in uw voordeel wijzigen. Ook de door u neergelegde kopieën van twee identiteitsdocumenten van uw vader slagen er niet in bovenstaand vaststellingen om te buigen (zie supra).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, 5 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Amhara beoordeeld te worden. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, 8 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "ETHIOPIE. Veiligheidssituatie in Amhara" van 29 februari 2024 (beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_veiligheidssituatie_in_amhara_20240229_1.pdf) blijkt dat de onrust en het geweld in de regionale staat Amhara tussen het federale leger en de ordetroepen enerzijds en de Fano (gewapende groepen van etnisch-nationalistische Amhara) anderzijds voortkomt uit verschillende grieven, waaronder een gebrek aan legitimiteit van de federale en regionale autoriteiten in de ogen van de inwoners van Amhara, het akkoord ter stopzetting van de vijandelijkheden (Cessation of Hostilities Agreement, COHA) dat een einde maakte aan de oorlog in de noordelijke regio Tigray en waarbij Amhara niet betrokken werd, en de beslissing om de regionale paramilitaire Amhara Special Forces (ASF) te ontbinden. De regionale regering van Amhara — gedomineerd door de regerende Prosperity Party (PP) — sluit zich aan bij de federale regering door de richtlijnen van premier Abiy Ahmed te implementeren, waaronder een voortzetting van het vredesproces met het Tigray People's Liberation Front (TPLF) en de integratie van de speciale troepen ondanks tegenstand van de bevolking.

De uitbreiding van het conflict in Tigray naar Amhara in juli 2021 resulteerde in honderden doden, vernietiging van eigendommen en de ontheemding van zo'n twee miljoen Amhara. De inwoners van Amhara

vinden dat de federale regering hen onvoldoende heeft beschermd. Het COHA van november 2022 maakt een einde aan de oorlog in de regio Tigray, maar vervreemdt grote aantallen Amhara nadat zij geen plek krijgen aan de onderhandelingstafel.

De ontbinding van de ASF - als onderdeel van een landelijke reorganisatie van de regionale speciale troepen — in april 2023 lokt gewapend verzet uit in de regio Amhara. Veel Amhara geloven dat het plan om de speciale troepen te ontbinden niet in het hele land op uniforme wijze wordt geïmplementeerd, maar specifiek gericht is op de ASF als onderdeel van een strategie van de (in hun ogen) door Oromo gedomineerde federale regering om de politieke en militaire kracht van de Amhara te ondermijnen. Veel ASF-soldaten weigeren het bevel om de regionale speciale troepen te ontbinden op te volgen en sluiten zich aan bij de Fanomilities. Na maanden van spanning en sporadische botsingen breken begin augustus 2023 in grote delen van de regio hevige gevechten uit, waarbij Fanomilities erin slagen een aantal grote steden tijdelijk te bezetten, waaronder de regionale hoofdstad Bahir Dar (West-Gojjam), Gondar (Noord-Gondar) en Lalibela (Noord-Wollo). Op vraag van de toenmalige regionale president zet de Ethiopian National Defence Force (ENDF) een groot aantal troepen in om de Fano te bekampen en de controle over de steden te heroveren. De Fano verschansen zich daarop in plattelandsgebieden, waar ze aanzienlijke steun van de bevolking genieten, gezien velen hen als noodzakelijk beschouwen voor de gemeenschappelijke verdediging. Op 4 augustus 2023 roept de federale regering de noodtoestand uit in de regio Amhara en later die maand wordt het regionale kabinet hertekend. Op 9 augustus 2023, nadat het federale leger erin slaagt de Fanomilities uit de steden te verdrijven, wordt een avondklok ingesteld die van kracht is in Bahir Dar, Gondar, Debre Birhan, Debre Markos, Shewa Robit en Lalibela. Begin oktober 2023 meldt het regionale bestuur dat onder de verbeterde veiligheid de avondklok wordt versoepeld. Ondanks aanhoudende gevechten zijn er aanwijzingen dat de Fano-opstand afneemt en de regering erin slaagt de overhand te krijgen en de stabiliteit in de grote steden en dorpen in de regio te herstellen. Op 2 februari 2024 verlengt het Ethiopische parlement de noodtoestand met vier maanden.

De opstandelingen betwisten de federale en regionale controle in een groot deel van de regionale staat Amhara. De gewapende confrontaties vinden plaats over de hele regio, al concentreert het geweld zich voornamelijk in het centrale gedeelte, alsook in het oosten en het zuiden van de regio. Het merendeel van de gevechten tussen de Fanomilities en federale troepen vindt in en rond grote stedelijke centra plaats zoals Bahir Dar (West-Gojjam), Gondar (Noord-Gondar), Debre Birhan en Shewa Robit (Noord-Shewa), Debre Markos (Oost-Gojjam), Debre Tabor (Zuid-Gondar), Woldiya en Lalibela (Noord-Wollo). De Fanomilities hebben de controle over verschillende plattelandsgebieden van waaruit ze een guerrillacampagne van hit-and-run-aanvallen lanceren tegen ENDF-doelen en politieke tegenstanders.

Voor de periode van 1 november 2022 tot en met 31 januari 2024 registreert ACLED 635 incidenten en 1.973 dodelijke slachtoffers in de regio Amhara. Daarvan beschouwt ACLED 473 incidenten als battles (1.211 dodelijke slachtoffers), 53 als explosions/remote violence (324 dodelijke slachtoffers) en 109 als violence against civilians (438 dodelijke slachtoffers). Het geweld in de regio piekt in augustus 2023 en blijft in de daaropvolgende maanden op een hoog niveau. Ongeveer drie vierde van het door ACLED opgetekende geweld in Amhara betreft gevechten tussen twee gewapende partijen, in het bijzonder tussen de Fanomilities en de ENDF. Ongeveer een vijfde van het totale aantal door ACLED geregistreerde geweld betreft violence against civilians. Het betreft voornamelijk aanvallen op burgers, maar ook in mindere mate seksueel geweld, ontvoeringen en gedwongen verdwijningen. Er zijn berichten van burgerslachtoffers door luchtaanvallen en beschietingen, buitengerechtelijke executies onder andere tijdens huiszoekingen en volgend op gevechten tussen de ENDF en Fanomilitanten, en wijdverbreide arrestaties in de context van de noodtoestand door de autoriteiten. In juli 2023 noteert ACLED een toenemend aantal aanvallen gericht op lokale functionarissen. Door ACLED wordt aangenomen dat de daders van deze aanvallen banden hebben met Fanomilities en nationalistische Amharagroepen.

Het geweld in de regio Amhara veroorzaakt ontheemding onder de burgerbevolking. Door de onveiligheid op het terrein kon IOM geen beoordeling maken van het aantal ontheemden voor grote delen van de regio Amhara. IOM identificeerde tussen augustus en september 2023 66.153 ontheemden (18.335 huishoudens) op de locaties die wel toegankelijk waren. Tussen november 2022 en juni 2023 waren er naar schatting 436.805 ontheemden in de regio.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Amhara actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, 8 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Amhara in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Na analyse van alle elementen aanwezig in het administratieve dossier oordeelt het CGVS echter dat u geen dergelijke persoonlijke omstandigheden kan invoeren. Vooreerst kan geen geloof worden gehecht aan uw (gedeeltelijke) Tigray herkomst — via uw vader — die een eventueel risico op terugkeer naar de Amhara regio zou verhogen. Noch slaagt u er niet in de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, met name de brand in uw ouderlijk huis, aannemelijk te maken. Wanneer u in het kader van uw tweede persoonlijke onderhoud gevraagd wordt welk risico u zou lopen in geval van terugkeer naar de Amhara regio in het licht van de recente onrust in de regio, verwijst u enkel naar uw profiel, als zijnde half Tigray, wat zoals gezegd niet geloofwaardig wordt geacht door het CGVS, en verwijst u ten tweede slechts algemeen naar de strijdende partijen, met name de Fano milities, en de federale troepen, die u zouden viseren, maar deze laatste bewering kan u hoegenaamd niet hard maken (zie NPO2, p. 12-13). U heeft immers geen enkele link met de Fano, en heeft anderzijds ook geen link of band met de federale overheid of autoriteiten. Ten tweede geeft u aan afkomstig te zijn van de stad Gondar, waar u een eigen zaak had, een zelfstandig leven leidde, zonder enige politieke betrokkenheid of affiniteit, en dat er geen elementen zijn of persoonlijke omstandigheden die de ernst van de ingeroepen dreiging in uw hoofde zou verhogen. Uw persoonlijke leven toont niet alleen een zekere mate van zelfstandigheid, en zelfredzaamheid aan, maar ook een zekere mobiliteit — in het kader van uw professionele leven — net zoals dat van uw vader. Zo ging u in het kader van uw (meubel)zaak naar andere steden zoals Bahir Dar en Addis Abeba — zodat gezien uw persoonlijk profiel verwacht kan worden dat u zich opnieuw kan vestigen in uw stad van herkomst Gondar, waar uw familie nog woont, of in de hoofdstad Addis Abeba, waar u kwam in het kader van uw eigen zaak — net zoals uw vader — waardoor u een zekere vertrouwdheid heeft met deze stad.

Tot slot kan er immers opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie het Algemeen ambtsbericht Ethiopië van 31 januari 2024), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. Er dient aldus geconcludeerd te worden dat er actueel in de hoofdstad Addis Abeba geen sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict waardoor een burger louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, 8 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de Vreemdelingenwet'), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Na een theoretisch betoog over de materiële motiveringsplicht stelt verzoeker dat in de mate dat zich contradicties en omissies in zijn verhaal voordoen, deze zeker niet van dien aard zijn om tot de

ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas te besluiten. Hij herinnert aan het subjectieve en objectieve element in de vluchtelingendefinitie en wat hierover in het UNHCR Handboek wordt gesteld en wijst erop dat volgens het UNHCR de vrees gerechtvaardigd kan zijn gezien alle omstandigheden eigen aan de zaak hoewel de vrees op het eerste zicht niet als redelijk wordt beschouwd.

Met betrekking tot het motief dat verzoeker niet duidelijk aangeeft waar hij geboren is, stelt hij dat hij geboren is in Humera, maar op 2-jarige leeftijd verhuisde naar Gondar en bovendien verklaarde dat hij omwille van werk-en verblijfsredenen had aangegeven in Gondar geboren te zijn. Verzoeker citeert zijn verklaringen hierover (NPO I, p. 13 en NPO II, p. 4). Verzoeker licht toe dat de onjuiste geboorteplaats om praktische redenen werd opgegeven en dat hij uitgebreid heeft uitgelegd waarom en op welke manier hij deze informatie vermeldde bij het aanvragen van zijn identiteitskaart. Hij blijft dan ook bij zijn verklaringen stelt verzoeker.

Verder benadrukt verzoeker dat zijn vader van Tigrayse afkomst was en zijn moeder Amhaars, maar dat hij door zijn moeder is opgevoed en daardoor veel heeft meegekregen van de Amhaarse cultuur. Verzoeker citeert daarbij uit zijn verklaringen (NPO II, p. 4). Hij wijst erop dat hij heeft aangegeven zelf geen vragen te hebben gesteld aan zijn vader over zijn ethniciteit en hier ook niet goed mee bekend is. Het blijft evenwel een feit dat hij deels van Tigrayse afkomst is en ook als zodanig wordt beschouwd in Gondar, betoogt verzoeker die citeert uit NPO I, p. 19 en NPO II, p. 6. Hij stelt verder dat het feit dat zijn huis werd aangevallen vanwege zijn gedeeltelijke Tigray afkomst aantoonde dat hij als Tigrayer wordt beschouwd en daarom gevaar loopt bij terugkeer (NPO I, p. 14). Verzoeker betoogt vervolgens dat hij inmiddels het contact met zijn vader hersteld heeft en een kopie van diens identiteitskaart heeft gekregen waaruit hij heeft afgeleid dat zijn vader oorspronkelijk afkomstig is uit Adwa (NPO II, p. 3). Waar de commissaris-generaal stelt dat verzoeker zijn Tigray afkomst niet aannemelijk maakt aangezien hij geen problemen kende voor het brandstichtingincident, geeft verzoeker aan dat hij voor het incident weliswaar te maken had met anti-Tigray sentimenten maar dat deze voornamelijk mondelinge beledigingen waren die zij kon verdragen.

Maar toen zijn huis werd aangevallen en zijn moeder en broer omkwamen beseftte hij dat zijn veiligheid ernstig in gevaar was en zag hij geen andere optie dan te vluchten (NPO I, p. 18-19). Hij voegt eraan toe dat hij uiteraard geen incidenten kan uitvinden. Wat betreft de ongelofwaardig bevonden vervolgingsfeiten benadrukt verzoeker dat hij zelf verwittigd werd door zijn tante over het brandstichtingsincident aangezien hijzelf toen aan het werken was (NPO I, p. 15 en NPO II, p. 8). Hij benadrukt verder dat zijn tante slechts beperkte informatie heeft over het incident en enkel weet dat het huis is afgebrand en zijn tante en andere geen aanvullende informatie kunnen geven (NPO I, p. 16). Verzoeker citeert nog zijn verklaringen over de dood van zijn oudere broer (NPO I, p. 9-10) en argumenteert dat hij duidelijk heeft gemaakt dat zijn familieleden in Ethiopië niet op de hoogte zijn van de exacte omstandigheden van het overlijden van zijn broer S.. Hij meent dat het begrijpelijk is dat hij moeite heeft te spreken over het verlies van zijn dierbaren gezien zijn immense verlies en het ontbreekt de commissaris-generaal volgens verzoeker aan empathie en inlevingsvermogen.

Vervolgens stelt verzoeker dat moeilijk kan gesteld worden dat de situatie in Ethiopië en meer specifiek Amhara niet noopt tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Amhara complex, problematisch en ernstig is en citeert uit COI Focus veiligheidssituatie in Amhara, 29 februari 2024, p. 17, 22-23 en 25-26 (internetlink). Hij betoogt verder dat een recent rapport van The Danish Immigration Service van oktober 2024 (internetlink), waaruit hij citeert, bevestigt dat de huidige veiligheidssituatie in Amhara nijpend is met willekeurige moorden, arrestaties en een toenemend aantal intern ontheemden. Verzoeker acht het onbegrijpelijk hoe de commissaris-generaal na het lezen van de landenrapporten kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om terug te keren naar Amhara zonder slachtoffer te worden van het heersende conflict.

Hij meent dat een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken op kennelijke wijze het redelijkheids-en zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Verzoeker vraagt in hoofdorde erkend te worden als vluchteling, in subsidiaire orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in subsidiaire orde de bestreden beslissing te vernietigen.

3.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en het bewijs pro deo rechtsbijstand toe aan het verzoekschrift.

4. Aanvullende nota

De commissaris-generaal legt een aanvullende nota van 24 juni 2025 neer waarbij, in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgend nieuw element wordt bijgebracht: COI Focus, "Ethiopië. Veiligheidssituatie in Amhara" van 14 mei 2025.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden

beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Met betrekking tot verzoekers bijzondere procedurele noden wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u in eerste instantie géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Een (nieuw) persoonlijk onderhoud na de vernietiging van een eerste beslissing van het CGVS door de RvV werd twee maal geannuleerd omdat u niet aanwezig kon zijn omwille van medische redenen ten gevolge van een ongeval. Bij aanvang van het nieuwe persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u fysiek in staat bent om het interview af te leggen en op de gestelde vragen te antwoorden — dat u enkel nog last heeft van uw onderrug — maar dat u zal aangeven indien u nood heeft aan (extra) pauzes (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO2, dd. 14 november 2024, p. 2-3). Bijgevolg werden er u specifieke steunmaatregelen verleend, en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen”.*

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het tweede persoonlijk onderhoud na het vernietigingsarrest van de Raad tweemaal diende te worden uitgesteld omdat verzoeker niet aanwezig kon zijn vanwege de medische gevolgen van een ongeval waarvan hij het slachtoffer was. Verzoeker verklaart bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat het relatief goed gaat maar dat hij nog een afspraak heeft voor een tweede operatie en dat zijn ruggegraat gebroken was (NPO, p. 2). Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hem werd uitgelegd dat hij extra pauzes kon vragen naast de reeds voorziene pauze na 1,5 uur (NPO, p. 2) maar dat hij hiervan geen gebruik heeft gemaakt. Verder blijkt dat verzoeker de gestelde vragen begreep, dat het persoonlijk onderhoud een normaal verloop kende en dat verzoeker evenmin melding maakte van specifieke problemen die hem verhinderden het persoonlijk onderhoud bij te wonen.

Verzoeker betwist de beoordeling in de bestreden beslissing van verzoekers bijzondere procedurele noden en de effectiviteit van de genomen steunmaatregelen niet zodat in navolging van de bestreden beslissing redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten gerespecteerd werden en hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

6.3. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging in Ethiopië omwille van zijn etnische afkomst als Tigreër. Hij verklaart geboren te zijn in Humera in Western Tigray en dat zijn vader tot de Tigrayan-etnie behoort en zijn moeder tot de Amhara-etnie. Toen hij twee jaar oud was verhuisden zijn ouders van Humera naar Gondar in de Amhara regio. Verzoeker verbleef er tot zijn vertrek uit Ethiopië in november 2020. De directe aanleiding voor zijn vertrek uit Ethiopië is volgens zijn verklaringen de waarschuwing die hij op een dag in november 2020 van zijn tante langs moederskant kreeg dat hij Gondar moest verlaten omdat het huis van zijn familie was afgebrand, dat zijn moeder in die brand overleden was en zijn broer Y. doodgeschoten. Na zijn vertrek uit Ethiopië vernam hij van zijn tante dat zijn broer S. omstreeks juni 2021 dood werd teruggevonden.

6.4. Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal op goede gronden heeft besloten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker door de Ethiopische autoriteiten of maatschappij als lid van de etnische groep Tigray wordt beschouwd. In de bestreden beslissing wordt daarbij overwogen dat:

- (1) hij buiten de beweerde afkomst van zijn vader geen enkele link aantoonde met de taal, cultuur of samenleving van de regio Tigray en de documenten die hij voorlegt geen enkel administratief spoor bevat dat aantoonde dat hij daadwerkelijk in Humera is geboren en dat er geen enkele manier is waarop de Ethiopische autoriteiten op basis van zijn officiële documenten zouden kunnen vaststellen dat hij uit Humera of Tigray afkomstig is;
- (2) het CGVS niet zomaar kan aannemen dat hij in de Ethiopische samenleving of door de autoriteiten als Tigrayer zal worden gezien, louter omdat hij dat claimt te zijn waarbij wordt gemotiveerd dat:

(i) hij tijdens het eerste interview geen enkele redelijke band kan aantonen die zijn behoren tot de groep van de Tigray aantoon nu hij de taal Tigrinya niet machtig is en is opgegroeid in het Amhaars, hij geen enkele informatie heeft over de achtergrond van zijn vader, hij als kind slechts één keer Humera bezocht;

(ii) de beweerde herkomst van zijn vader louter uit boude stellingen bestaat,

(iii) hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart dat zijn vader momenteel in Adwa zou wonen na de uitbraak van het Tigray conflict en hij plots weet te vertellen dat zijn vader oorspronkelijk afkomstig is uit deze stad in het noorden van Tigray maar niet weet wat er met hem is gebeurd sinds de uitbraak van het Tigray conflict, aangeeft dat hij met zijn vader Amhaars praat en dus ook in het kader van zijn tweede persoonlijk onderhoud niet weet te overtuigen wat zijn beweerde Tigray afkomst via zijn vader betreft en de door hem voorgelegde identiteitsdocumenten van zijn vader er hoegenaamd niet in slagen zijn beweerde Tigray roots aan te tonen nu het om kopieën gaat, het om relatief recente identiteitsdocumenten gaat waarbij het vreemd is dat dit document werd uitgevaardigd door de lokale autoriteiten in de Tigray regio in een woreda in Adwa en opgesteld in het Tigrinya, terwijl zijn vader al jarenlang in Gondar woonde terwijl Kebelle identiteitsdocumenten worden uitgegeven door de administratie of kebele waar de persoon zijn of haar verblijfsadres heeft.

(3) deze vaststelling verder bevestigd wordt door zijn verklaringen met betrekking tot de door hem geleden vervolgingsfeiten aangezien:

(i) het feit dat hij geen melding maakt van ook maar enige problemen met autoriteiten of medeburgers in de periode voor het uitbreken van de oorlog in Tigray, waarin reeds sprake was van een extreem gespannen situatie in het bijzonder tussen de Amhara's en de Tigrayers, nog verder geloofwaardigheid van zijn beweerde afkomst uit Tigray en het feit dat hij als Tigrayer zou beschouwd worden, ondermijnt

(ii) hij ook in hoofde van zijn vader in de periode in aanloop naar de Tigray-oorlog, geen melding maakt van enige problemen, buiten het feit dat hij veel belasting moest betalen wat in sterk contrast staat met de zeer sterke anti-Tigray sentimenten vanwege de Amhara bevolking volgende de landeninformatie;

(iii) hij verklaart nooit fysiek te zijn aangevallen maar wel vijandigheden en beledigingen te verduren kreeg maar geen enkele doorleefde of gedetailleerde verklaring kan geven over feiten van discriminatie en beledigingen terwijl de plotse feiten van discriminatie zeer impactvol moeten geweest zijn voor iemand die verklaart altijd als een normaal burger te hebben geleefd in Gondar.

Verder wordt geen vrees voor vervolging vastgesteld op grond van de beweerde brand in het huis van zijn familie en het doodschieten van zijn broer aangezien (1) verzoeker uiterst vage verklaringen aflegt met betrekking tot de brand van zijn huis, enkel informatie heeft uit tweede hand en hij op geen enkele andere manier geprobeerd heeft om informatie in te winnen en (2) hij ook in verband met de dood van zijn broer S. geen enkel elementair feit kan geven over wat er precies gebeurd is.

Op basis van de voorgaande elementen is de commissaris-generaal van oordeel dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van zijn beweerde afkomst uit Tigray noch omwille van de brand in het huis van zijn familie in Gondar en om dezelfde redenen hem evenmin de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Hij komt in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat hij in Humera is geboren maar op tweejarige leeftijd naar Gondar verhuisde, om werk en verblijfsredenen had aangegeven in Gondar geboren te zijn en de "onjuiste" geboorteplaats dus om praktische redenen werd opgegeven doet dit, naast de vaststelling dat verzoeker hiermee louter zijn eerder verklaringen herhaalt en daarmee de motieven in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht plaatst, geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat uit zijn documenten geen enkel administratief spoor blijkt dat hij in Humera zou zijn geboren en de Ethiopische autoriteiten op basis van de voorgelegde identiteitsdocumenten die op hemzelf betrekking hebben in elk geval niet kunnen vaststellen dat hij uit Humera of Tigray afkomstig is. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan zijn beweerde Tigray afkomst, maakt verzoeker, die ook verklaart zonder problemen in Gondar te hebben gewoond en gewerkt tot de brandstichting in het huis van zijn familie, in elk geval niet aannemelijk dat op basis van deze documenten deze afkomst zou kunnen ontdekt worden door de autoriteiten.

Verzoekers betoog dat hij door zijn Amharse moeder is opgevoed en daardoor veel heeft meegekregen van de Amharse cultuur, dat hij niet vertrouwd is met de Tigrese cultuur omdat hij hierover geen vragen stelde aan zijn vader, en dat hij inmiddels het contact herstelde met zijn vader en een kopie van zijn identiteitskaart en hieruit heeft afgeleid dat hij oorspronkelijk uit Adwa afkomstig is, kan evenmin de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing weerleggen dat verzoeker geen band met de Tigray aantoon, geen enkele informatie heeft over de achtergrond van zijn vader, de beweerde herkomst van zijn vader louter bestaat uit boude stellingen en de neergelegde identiteitskaarten van zijn vader slechts kopieën zijn en dat over de

inhoud ervan vragen rijzen in het licht van de beschikbare landeninformatie. Andermaal dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich in wezen beperkt tot het louter herhalen en citeren van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op basis waarvan de commissaris-generaal tot de pertinente vaststelling is gekomen dat hij zijn beweerde Tigray afkomst langs vaderskant niet aannemelijk maakt. Hiermee weerlegt hij geenszins de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat uit de COI Focus, *“Ethiopië. Spanningen in en rond Trigray”* van 16 november 2020 blijkt dat al in de periode voorafgaand aan het aantreden van president Abiy de Tigray in toenemende mate het doelwit werden van haatzaaiende uitlatingen en etnische beledigingen omdat ze collectief de schuld kregen van het autoritaire bewind en het wanbeheer van het TPLF en de EPRDF in de afgelopen 27 jaar (COI Focus, p. 13). Dat verzoeker, die volgens zijn verklaringen in november 2020 uit Ethiopië vertrok, aanvankelijk verklaarde geen problemen te hebben gekend tot de brandstichting in het huis van zijn familie en later stelt niet fysiek te zijn aangevallen maar wel beledigingen en discriminerende opmerkingen kreeg waarover hij evenwel geen doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen, is een verdere indicatie minstens van het feit dat hij in werkelijkheid niet als een Tigrayer werd beschouwd voor zijn vertrek uit Amhara. Verzoekers betoog, dat zoals gezegd in wezen bestaat uit een loutere herhaling van zijn eerdere verklaringen tijdens de twee persoonlijke onderhouds, met name dat hij tot de brandstichting geen andere problemen kende dan mondelinge beledigingen waarmee hij kon omgaan en waarop hij niet reageerde om zich op zijn werk te concentreren, kan hier geen ander licht op werpen en is bijgevolg niet dienstig.

Waar verzoeker tenslotte nog betoogt dat hij duidelijk heeft gemaakt dat zijn familieleden in Ethiopië niet op de hoogte zijn van de exacte omstandigheden rond het overlijden van zijn broer S. en zijn oom en tante hierover geen aanvullende informatie kunnen verstrekken zelfs als hij dat zou willen, gaat hij voorbij aan zijn verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud, dat hij overigens zelf citeert in het verzoekschrift, dat hij geen zin heeft om het gezin van zijn broer te contacteren (NPO I, p. 10) en hij dus blijkbaar geen verdere inspanningen wil leveren om te weten te komen hoe zijn broer overleden is. Verzoeker kan hier zelf niets over vertellen en kan dus evenmin duidelijk maken hoe de dood van zijn broer voor hemzelf in een gegronde vrees voor vervolging zou kunnen resulteren. Door louter te verwijzen naar het feit dat hij van zijn tante vernam dat het huis van zijn familie in brand werd gestoken en dat zij verder ook niet weten wie hiervoor verantwoordelijk is, weerlegt hij evenmin de pertinente vaststelling dat hij geen enkele concrete informatie over deze gebeurtenis kan aanbrengen en dat hij verder ook op geen enkele andere manier heeft geprobeerd informatie te bekomen.

In acht genomen verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten, beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie over zijn land van herkomst, dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij door de Ethiopische autoriteiten of samenleving als een Trigrayer zal worden gezien in geval van terugkeer naar Ethiopië en dat slechts vage verklaringen aflegt over de beweerde brandstichting in het huis van zijn familie en de dood van zijn broer S.. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij omwille van zijn beweerde Tigrese afkomst en de aangehaalde vervolgingsfeiten in vervolging riskeert in vluchtelingenrechtelijke zin.

6.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te besluiten dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een *“reëel risico”* loopt. Het begrip *“reëel risico”* wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip *“ernstige schade”* door drie onderscheiden situaties te voorzien, zonder hierbij evenwel in een hiërarchie te voorzien.

7.2. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar *“er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, § 30); en

- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat *“hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Het is niet betwist dat verzoeker de Ethiopische nationaliteit bezit en sinds tweejarige leeftijd en zijn vertrek uit Ethiopië in 2020 in Gondar in de regio Amhara woonde. Bijgevolg dient de veiligheidssituatie in de regio Amhara, verzoekers regio van bestemming in Ethiopië te worden beoordeeld overeenkomstig de hoger geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij in haar geactualiseerde analyse van de veiligheidssituatie in de regio Amhara op basis van de COI Focus, *“Ethiopië. Veiligheidssituatie in Amhara”* van 14 mei 2025 die als volgt luidt:

“Gezien verzoekende partij haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Amhara beoordeeld te worden. Het Commissariaat-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “ETHIOPIE. Veiligheidssituatie in Amhara” van 14 mei 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_veiligheidssituatie_in_amhara_20250514.pdf) blijkt dat de onrust en het geweld in de regionale staat Amhara tussen het federale leger en de ordetroepen enerzijds en de Fano (gewapende groepen van etnisch-nationalistische Amhara) anderzijds voortkomt uit verschillende grieven, waaronder een gebrek aan legitimiteit van de federale en regionale autoriteiten, het Cessation of Hostilities Agreement (COHA) dat een einde de regionale paramilitaire Amhara Special Forces (ASF) te ontbinden. De ontbinding van de ASF – als onderdeel van een landelijke reorganisatie van de regionale strijdkrachten – in april 2023 lokt gewapend verzet uit in de regio Amhara. Veel Amhara hebben het gevoel dat het besluit om de regionale speciale troepen te ontbinden niet in het hele land op uniforme wijze wordt geïmplementeerd, maar specifiek gericht is op de ASF als onderdeel van een strategie van de (in hun ogen) door Oromo gedomineerde federale regering om de politieke en militaire kracht van de regio te ondermijnen. Veel ASF-soldaten weigeren het bevel tot ontbinding op te volgen en sluiten zich aan bij de Fanomilities. Na maanden van spanning en sporadische gevechten breken begin augustus 2023 in grote delen van de regio hevige gevechten uit, waarbij Fanomilities erin slagen een aantal grote steden tijdelijk te bezetten, waaronder de regionale hoofdstad Bahir Dar, Gondar en Lalibela. Op vraag van de toenmalige regionale president zet de Ethiopian National Defence Force (ENDF) een groot aantal troepen in om de Fano te bekampen en de controle over de steden te heroveren. De Fano hergroeperen zich daarop in plattelandgebieden, waar ze aanzienlijke steun van de bevolking genieten, die hen als noodzakelijk beschouwen voor de gemeenschappelijke verdediging. Op 4 augustus 2023 roept de federale

regering de noodtoestand uit in de regio Amhara. Hoewel de noodtoestand sinds juni 2024 niet langer van kracht is, gaat het conflict onverminderd verder. De opstandelingen betwisten de federale en regionale controle in een groot deel van Amhara, al concentreert het geweld zich voornamelijk in het zuiden van de regio. De zuidelijke zones West- en Oost-Gojjam en Noord-Shewa zijn het zwaarst getroffen, gevolgd door de zones Noord-Wello, Centraal- en Zuid-Gondar. De autoriteiten en het leger hebben nauwelijks nog controle over het platteland en beperken zich voornamelijk tot de steden en het controleren van strategische wegen en essentiële infrastructuur. De Fanomilities voeren vanuit het platteland voornamelijk hit-and-run-aanvallen, sabotageacties en hinderlagen uit tegen overheidsdoelwitten, zoals ENDFkonvooiën en overheidsfunctionarissen, en steden. Voor de periode van 1 maart 2024 tot 28 februari 2025 registreert ACLED 1.395 incidenten en 6.049 dodelijke slachtoffers in de regio Amhara. Daarvan beschouwt ACLED 1.101 incidenten als battles, 89 als explosions/ remote violence en 205 als violence against civilians. Drie vierden van het door ACLED opgetekende geweld in Amhara betreft confrontaties tussen gewapende partijen, in zo goed als alle gevallen gevechten tussen Fanomilities en overheidstroepen, voornamelijk de ENDF. Drones vormen een integraal onderdeel van de strijd tegen de Fanomilities, die opereren in afgelegen gebieden die moeilijk toegankelijk zijn voor soldaten. ACLED registreert 44 drone-aanvallen in Amhara. Ongeveer 15% van het door ACLED geregistreerde geweld betreft geweld gericht tegen burgers. ACLED beschouwt 262 incidenten als civilian targeting waarbij 1.044 burgerdoden vallen. Het betreft voornamelijk aanvallen op burgers en in mindere mate seksueel geweld, ontvoeringen en gedwongen verdwijningen. De drie grootste actoren van geweld tegen burgers zijn de ENDF, Fanomilities en onbekende gewapende groepen. Regeringstroepen richten zich tegen jongeren, studenten, landbouwers en personen die verdacht worden van lidmaatschap van, steun aan of sympathie voor de Fanobeweging. Fanomilities richten zich doorgaans tegen personen die (vermeende) banden hebben met de regering, onderwijzers, andere etnische groepen en Soedanese vluchtelingen. Onbekende gewapende groepen vallen eveneens burgers aan, waaronder vluchtelingen en humanitaire hulpverleners. IOM registreert tussen juli en augustus 2024 166.353 ontheemden in de regio Amhara. Door de onveiligheid is de regio evenwel grotendeels ontoegankelijk. Conflict is de belangrijkste reden voor ontheemding. De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Amhara actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Uit de meest recente landeninformatie kan worden besloten dat in de regio Amhara sprake is van ernstige veiligheidsincidenten als gevolg van een gewapend conflict en dat dit gepaard gaat met willekeurig geweld waarbij ook burgerslachtoffers vallen.

Vervolgens stelt zich de vraag, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt gesteld, of er in hoofde van verzoeker dermate persoonlijke omstandigheden zijn die tot gevolg hebben dat hij een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. Ook al heeft het Hof van Justitie de aard van de “persoonlijke omstandigheden” niet gepreciseerd, kunnen deze omstandigheden niettemin, in het licht van het beginsel van autonomie van begrippen, zoals bevestigd door het Hof, alsook in het licht van de noodzaak aan een uitlegging die nuttig effect geeft aan de wet, niet van dezelfde aard zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. De persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn dus omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

Waar verzoekers voorgehouden profiel als dusdanig niet als een dergelijke persoonlijke omstandigheid kan worden beschouwd, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, werd er hierboven reeds op gewezen dat voor verzoeker na het vernietigingsarrest van de Raad bijzondere procedurele noden werden aangenomen omwille van zijn medische problemen als gevolg van een ongeval. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota medische documenten neer. Uit de brief van dr. L. van de Service de Neurochirurgie Eurospine van 15 oktober 2024 blijkt dat verzoeker na een val werd geopereerd wegens een wervelfractuur. Bij verzoeker werd een korset geplaatst. In een brief van dezelfde arts van 17 september 2024 wordt een verbetering van de pijn aan de rug vastgesteld maar aanhoudende urologische problemen en wordt gesteld dat indien de pijn aan de onderrug verslechtert of aanhoudt een verwijdering van het korset zou kunnen overwogen worden binnen twee jaar. In een brief van 27 februari 2025 van Dr. L. wordt melding

gemaakt van het aanwakkeren van pijn aan de onderrug in geval verzoeker een gebogen positie aanneemt en wordt een scan in het vooruitzicht gesteld indien de pijn aanzienlijk wordt. De brief van dr. R.D. van 16 mei 2025 vermeldt dat verzoeker een wervelfractuur heeft doorgemaakt die een myelopathie veroorzaakt. In het medisch getuigschrift van 17 juni 2025 wordt gesteld dat verzoeker medicatie krijgt, dat stopzetting van de behandeling tot een verergering van de rugpijn kan leiden en dat een CT-scan dient te gebeuren eind 2025. De Raad stelt ter terechtzitting vast dat verzoeker nog steeds een orthopedisch korset draagt en zeer moeilijk stapt.

In het licht van de voormelde veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst, Amhara, stelt de Raad vast dat verzoekers huidige gezondheidstoestand hem, in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico doet lopen om ingeval van terugkeer naar de regio Amhara het slachtoffer te worden van het willekeurig geweld aldaar in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de in de voormelde stukken beschreven medische toestand van verzoeker en zijn actueel sterk verminderde mobiliteit als gevolg van een ongeval kan immers worden aangenomen dat zijn huidige medische problemen kunnen leiden tot een verminderde mogelijkheid voor verzoeker om zich te onttrekken aan de risico's verbonden aan het in Amhara aanwezige willekeurige geweld.

Waar in de bestreden beslissing gewag gemaakt wordt van de mogelijkheid voor verzoeker om zich in de hoofdstad Addis Abeba te vestigen en in zoverre hiermee wordt geïnsinueerd dat deze stad voor verzoeker een binnenlands beschermingsalternatief is, kan de commissaris-generaal hierin niet worden bijgetreden. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij slechts één keer in Addis Abeba is geweest zodat geenszins kan aan genomen worden dat hij een zekere vertrouwdheid heeft met de stad, zoals ten onrechte wordt gesteld in de bestreden beslissing. Bovendien herinnert de Raad eraan dat voor de toepassing van het binnenlands beschermingsalternatief de bewijslast bij de commissaris-generaal rust en dat moet voldaan zijn aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet waaronder de vereiste dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker er zich vestigt. *In casu* is de Raad van oordeel dat, gelet op verzoekers huidige medische situatie en zijn gebrek aan enig netwerk in Addis Abeba, van verzoeker niet redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in Addis Abeba vestigt.

Bijgevolg toont verzoeker aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend vijftientig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET